

הנשמה, וממצדיקי הרבבים באזכיר הגוף, יהיו מאיריים את מזלם, פיכבים לעוזם ועד. דבר אחר והmeshablimים אליהם אמרו - אליו ארבעת אדרי העוזם. יזהרו - אליו ארבעה מלכים, שהם מיכא"ל גבריא"ל רפא"ל נוריא"ל. בזוהר - זה כסא הקבוד.

דבר אחר והmeshablimים - אלו השפטמים, שנאמר בהם ושפטותינו שבח, ובhemacha ע"ז, בום"פ גיכ"ק דטלנות' זשר"ז, שמשפטים בפה עשרים ושטים אותן, ובhemacha חתוק דברו התפללה לשבח לפלך. יזהרו - אלו העינים, שנאמר בהם ועינינו מאירות פשׂמש וכיירת. שבעת גלדי העין הם, שמאיירים בhemacha שבחה פוכבי לכת ופשׂמש ולבנה, שנאמר בהם ועינינו מאירות פשׂמש וכיירת. משעה, כמו שתשוע נקודות התוורה, והרי חפה ולבנה בכלל שבחה פוכבים הם, איך מחשבים אותם בתוספת על זו? אלא מה מה היא נקבה לגבי המשם, הלכה וקבה לגבי ירת, ופשׂמש וירח מאיריים לשבחה פוכבי לכת, שהם כשבועת גלדי העין ופשׂמש ולבנה, הרי תשעה. בת עין עשרה לhemacha, פלה שלוליה מפלם.

בזוהר ברקיע, זו אספקלריה המAIRה בפני אדים, שמננה תליים האונים והעינים וחוטם ופה שם מנהגי הגוף ואיברין, כמו שהאטומים הם מנהגי האותיות והנקודות שבתורה, כמו שspeechים ושמות ומק ולשון וגרון משמותים לאותיות, כך כמו זה בנגדי העין ועפעפים של העין, ושלישת גוני העין הם משפטים את העין, והפל נקשר

דבר נש, וזה איה הכרת פניהם עונת בם (ישעה ג ט). בזוהר דא נשמתא, וממצדיקי הרבבים באזכיר דגופא, יהונ נחרין מזלייהו פיכבים לעוזם ועד.

דבר אחר, והmeshablimים אליהם ארבע סטרא עולם, יזהרו אליהם ארבע מלאכיא, דאיןון מיכא"ל גבריא"ל רפא"ל נוריא"ל, בזוהר דא ברסיא יקרא.

דבר אחר והmeshablimים אליהם שפנון, דאתמר בהון ושפטותינו שבח, ובহוןacha ע"ז, דמשמשין בום"פ גיכ"ק דטלנות' זשר"ז, בפומא בכ"ב אתוון, ובহון חתוק דברא דעתו לאשבחא למלא, יזהרו אליהם עיניין, דאתמר בהון ועינינו מאירות בשמש וכיירת, שבחה גלדי עינא איןון, דנהרין בהון שבחה ככבי לבת, ושם שא וסירה, דאתמר בהון ועינינו מאירות בשמש וכיירת, קא תשעה, בגונא דתשוע נקודין דאוריתא, והא חפה ולבנה בכלל שבחה ככבי איןון איך חשב לוון תוספת על זו, אלא חפה איה ניקבא לגבי שם שא, לבנה נוקבא לגבי ירת, ושם שא וירח איןון נחרין לשבחה ככבי לבת, דאיןון שבחה גלדי עינא, ושם שא וסירה קא תשעה, בת עין עשרה לווון, פלה דכלילא מכלחו.

בזוהר ברקיע, (דף יד ט"א) דא אספקלריה דנהריא באנפוי אדים, דמינה תלין אודניין ועיניין וחוטמן ופומא, דאיןון מנהגי גופא ואברין דיליה, בגונא דטעמי, דאיןון מנהגי אתoon וקודי דאוריתא, כמה דשפנון ורשיין וחיך ולשון וגרון אונון משמשין לאתוון, הכי בגונא דא בנגדי עינא ועפעפי עינא ותלת גוני דעינא, איןון משמשין

בוחמש נקודות כמו זו: אאאא. אותיות ונקודות חמץ בתוך חמץ, ועליהם נאמר ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראל - הרי חמשה. טפכם נשים וגרכ אשר בקרוב מהןיך מהטב עצייך עד שאב מימייך - הרי חמשה אחרים, חמץ בתוך חמץ, אלה ה"ה, גם הם נתנו עשרה סדרות, זה י', וכל העם ראים את הקולות, מצד של ר'.

דבר אחר והמשפלים - אלו בעלי מקרא בעשיה. יזהרו - אלה בעלי משנה ביצירה, שהם חכמי המשנה ארבעים ותשעה פנים טהור ואربعים ותשעה פנים טמא. ארבעים ותשעה פנים טהור הם ארבעים ותשעה אותיות של פרשות ההיחוד העילוֹנה, שהיא שמע ישראל, עשרים וחמש אותיות, ועשרים וארבע אותיות של הפרשה השנייה של היחוד, שהיא ברורה שם כבוד מלכותו לעולם ועד, עשרים וחמש אותיות שעלהון נאמר פ"ה תאמר לבית יעקב. ובעשרים וארבע אותיות שלולים בהם עשרים וארבעה ספרים, שהם כ"ד ששואב מים התודה, נאמר בהם ומתגיד לבני ישראל. ומהו ששואבים ממנו כ"ד חלקו, שהיא שכינה, כלולה מעשרים וארבעה ספרי התודה? זה צדיק, שהוא נחר יוציא מעדרן העלויון, משום שיורד בו ר', שהוא בן י"ה.

ובגלוֹת הפסולק ממנה, ונאמר בו ונחר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון, ויבש בית שני. והוא דך בעשרים וארבעה ספרים. דך בעשרים וארבעה ספרי התודה? עם כל זה שהוא יבש וחרב, נאמר בו אל ישך דך נכלם. אל ישב דך, שהוא צדיק, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דך בשכינה שהוא עשרים וארבעה ספרים וארבעה

לעינה, וככלו אתקשר בחמש נקדין בגונא, דא אאאא, אתוון ונקיידי חמץ בגו חמץ, וועליהו אתרמר (דברים ט ר' ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראל הא חמשה, טפכם נשים וגרכ אשר בקרוב מהןיך מהטב עצייך עד שאב מימייך הדא חמיש אחנין, חמץ לגו חמץ אלין ה"ה, ומנייהו אתייהיבו עשר דברון הדא י', (שמות כו טו) וכל העם רואים את הקולות, הקולות מפטרא דר'.

דבר אחר והמשפלים, אלין מארי מקריא בעשיה, יזהרו אלין מארי משנה ביצירה, דאיןון מארי מתניתין מ"ט אנפין טהור ומ"ט אנפין טמא, מ"ט אנפין טהור ואנו מ"ט אהוון דפרשה דיחודא עלאה דאייה שמע ישראאל כ"ה אהוון, וכ"ד אהוון דפרשה הניננא דיחודא דאייה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כ"ה אהוון עליהו אתרמר (שמות ט) פה תאמיר לבית יעקב, ובכ"ד אהוון דכלילון בהון כ"ד ספרים, דאיןון כ"ד דשאיב מן ימָא דאוריתא, אתרמר בהון ותגיד לבני ישראל, ומאי ניחו דשאיבן מגניה Hai כ"ד דאייה שכינתא, כלילא מכ"ד ספרי דאוריתא, דא צדיק, דאייה נחר דנפיק מעדן עלאה, בגין דכתית ביתה ו', דאייה בן י"ה.

ובגלוֹת אסתלק מגניה, ואותרמר ביתה (ישעהו יט ח) ונחר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית ראנזון, ובכ"ד נחר בביית שני, ואייה דך בכ"ד ספרים, ועם כל דא דאייה חרב ויבש, אתרמר ביתה אל ישוב דך נכלם (חילהים עד כא), אל ישוב דך, דאייה צדיק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דך בשכינתא, דאייה כ"ד אהוון דיחודא, עליה אתרמר (מלכים א ב מה) ויה מלך ישב דך, שהוא צדיק, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דך בשכינה שהוא עשרים וארבעה